
Problem polsko - krzyżacki - cz. II - Początek konfliktu Zakonu z Polską

Początek konfliktu Zakonu z Polską

Po umocnieniu się w Prusach Zakon Krzyżacki praktycznie całkowicie uniezależnił się od książąt mazowieckich. Zjednoczona przez Łokietka Polska, która zgłaszała pretensje do ziemi chełmińskiej i dobrzyńskiej stawała się dla rosnących w siłę Krzyżaków groźnym rywalem. W 1308 roku Zakon pod pretekstem pomocy Gdańskowi obleganemu przez Brandenburczyków, sam zajął pomorze gdańskie. Wywołało to protest Łokietka, którego skutkiem był proces papieski w Inowrocławiu (1321 r.) wygrany przez Polskę. Krzyżacy nie zastosowali się jednak do postanowień procesu i zatrzymali Gdańsk. Co więcej Zakon sprzymierzył się z nieprzychylnym Polsce królem Czeskim Janem Luksemburskim i zaatakował wraz z nim Kujawy i Wielkopolskę. Po zagrabieniu ziem polskich w 1331 roku podczas powrotu wojsk zakonnych doszło do starcia z rycerstwem polskim. Bitwa odbyła się pod Płowcami i mimo, że nie przyniosła wyraźnego rozstrzygnięcia jest uznawana za sukces Łokietka.

Krzyżacy nie zaniechali najazdów na Wielkopolskę i Kujawy, jednak Kazimierz Wielki, który objął władzę po ojcu Władysławie Łokietku, unormował stosunki z Czechami. Skuteczna polityka zagraniczna króla spowodowała zawarcie w 1343 roku pokoju z Zakonem w Kaliszu. Zgodnie z jego postanowieniami Kujawy i ziemia dobrzyńska miały wracać do Polski, natomiast pozostałe sporne terytoria (pomorze gdańskie, ziemia chełmińska i michałowska) miały tymczasowo pozostawać przy zakonie. Jednak mimo późniejszych korzystnych dla Polski wyroków sądów papieskich, Zakon nadal nie chciał zwrócić spornych terenów. Faktem jest jednak, że pokój kaliski ustabilizował stosunki Polski z Zakonem na kolejnych kilkadziesiąt lat.